



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 9. Lex Ecclesiæ favens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV.
A. C. 381.

p. 945.

bolum, & in exemplis latinis subscriptiones centum, quadraginta septem Episcoporum, in suas Provincias divisorum; primi sunt Nectarius Constantinopolitanus, & Timotheus Alexandrinus. Legitur tamen etiam Nomen Meletii ante Timothei adventum defuncti. Inde conjectura est, toties Episcopos subscripsisse, quoties unum Decretum fuisset abolutum, & qui ultimo advenissent, omnibus antea actis nomen apposuisse. Canonibus Concilii datum appositum est: Scptimo Idus Julii, id est, nona ejusdem mensis.

§. IX.

Lex Ecclesiae favens.

L. 3. Cod.
Theod. de fi-
de Cath.

Socr. V. c. 8.

Soz. VIII.
c. 9.

Theodosius Imperator, Patrum desiderio satisfactorum, legem edidit, datam tertio Kalend. Augusti, id est 30. Julii, eodem anno 381. qua jubet, missa omni mora, omnes Ecclesias tradi Episcopis S. Trinitatem confitentibus, unam Divinitatem in tribus Personis aequalibus credentibus, atque ad communionem admissis sequentium Episcoporum, nempe Nectarii Episcopi Constantinopolitani, in Ægypto Timothei Alexandrini, in Oriente Pelagii Laodicensis, & Diodori Tarsensis, in Asia Proconsulari, & Dicecesi Asiana Amphilocho Episcopi Iconiensis, & Optimi Antiocheni. In Dicecesi Ponti

Ponti Helladii Episcopi Cæsariensis, O-
treii Militinensis, & Gregorii Nysseni, &
præterea Terentii Episcopi Scythiæ, &
Marmarii Marcianopolitani. Qui cum

istis Episcopis communicant, in possessionem
Ecclesiarum mittantur, qui ab istis in fide
dissentiant, tanquam hæretici manifesti
ejiciantur, nec in futurum eisdem unquam
restitui valeant, ut fides Nicæna persistat
inconcussa. Hæc lex ad Asiæ Proconsulem
directa est, quod ista Provincia plus quam
aliæ hæreticorum, præsertim Macedonianorum,
labe laboraret, quam emendare Concilium
adnitebatur. Lex ista quinque majores
Dioceses, Præfecto Prætorii Orientis sub-
jectas comprehendit, quarum prima erat
Oriens, speciatim ita dicta, nempe Syria,
Deinde Ægyptus, Asia, Pontus, & Thracia.
Quamvis urbs Constantinopolitana in hac
ultima Provincia esset sita, tamen Episcopus
Constantinopolitanus primo loco nominatur,
cum jam primum iste honor ei a Concilio
esset concessus. Episcopi Magnæ Antiochiæ
in Syria nulla fit mentio, eo quod adhuc
Schisma ibi dominaretur, nam Paulinum
Orientales non agnoscebant, S. Meletius
vix excesserat, & Flavianus, ut ei
succederet, electus, forte necdum manuum
impositionem ab Episcopis faciendam
receperat, certe multi eum Pastorem

Sæculum IV.
A. C. 381.

v. Gothofr.
in hanc L.

notit. imp. cs

rem

Sæculum IV. rem recusabant. Igitur Imperatori *sanis*
A. C. 381. fuit Episcopos duos ex Diœcesi Ori-

tis, omnibus probatos, nominare, Pel-
 gium Laodicenum, & Diodorum Tarsu-
 sem. Asia Proconsularis, & Diœcesis
 Asiæ junguntur, licet enim duæ essent
 Diœceses, si Regimen civile spectetur,
 attamen in Regimine Ecclesiastico unitæ
 erant, ita ut Asiæ Diœcesis undecim Pro-
 vincias complecteretur. Ephesus qui-
 dem Diœcesis Asiæ caput erat, nihilo-
 minus Episcopus Ephesinus hic non no-
 minatur, sed tantum Amphilocheus Ico-
 niensis, & Optimus Antiochenus in Pa-
 sidia. In Diœcesi Ponti Episcopus Cæ-
 sariensis, quæ urbs illius Diœcesis Metro-
 polis erat, memoratur, nempe Helladius
 S. Basilii Successor. Ultimi duo Teren-
 tius, & Marmarius pertinent ad Diœcesin
 Thraciæ præter Episcopum Constanti-
 nopolitanum, primo omnium nominatum;
 Terentius Episcopus erat Tomitanus,
 Scythiæ Metropoli. Marmarius Episcopus
 Marianopolitanus, Mysiæ Metropoli.
 Has causas fuisse putamus, cur
 undecim isti Episcopi præ aliis fuerint
 nominati, quorum omnium nomina in
 v. *Vales.* ad subscriptionibus Concilii leguntur. Di-
Socr. V. c. 8. cit Socrates, hos Episcopos creatos fuisse
 Patriarchas, quod de potestate amplissi-
 ma, quæ iis in his vastis Diœcesibus da-
 ta, accipiendum.

Plures

Plures alias leges Theodosii hoc an-
 no 381. editas, & Religioni faventes in-
 venimus. Una earum data est quarto
 Idus, id est, decima Januarii, qua hære-
 tici omnibus Ecclesiis privantur, non ob-
 stantibus quibuscunque Rescriptis, forte
 obreptitie impetratis. Nominatim da-
 mnantur Photiniani, Ariani, & Eunomia-
 ni. Fides Nicæna laudatur, & omnia
 hæreticorum conventicula intra urbes
 prohibentur. Hæc lex directæ est ad
 Eutropium Prætorii Orientis Præfectum,
 cujus Doctrinam, & virtutem S. Grego-
 rius Nazianzenus commendat. Alia Le-
 ge ad Comitem Orientis missa, & deci-
 mo quarto Calendas Augusti, id est, de-
 cima nona Julii, data, Imperator Theo-
 dosius Eunomianis, Arianis, & Aetianis
 prohibet, ne in urbibus, aut ruri Eccle-
 sias ædificent, adjecta pœna, ut tales do-
 mus, vel prædia fisco adscribantur. Nempe
 ea effectui dari mandat, quæ in Con-
 cilio circa quinque Provincias, in Diœ-
 cesi Orientis contentas, statuta fuerant;
 quia ibi potissimum Ariani prævaluerant,
 ibique Eunomius, & Aetius docuerant.

Eodem ferme tempore, nempe octa-
 va Maji, ejusdem anni 381. Legem con-
 didit Theodosius adversus Manichæos,
 qua aliæ priores confirmabantur, ne quis
 Manichæus ab altero donatione aut te-
 stamento quidquam accipere posset, nec
 eis

Sæculum IV.
 A. C. 381.

L. VI. Cod.
 Theod. de
 hæres.

Theodosii
 Leges.

Ep. 137. 138.
 L. 8. C. Theo.
 de hæres.

L. 7. Cod.
 Theod. de
 hæres.

Sæculum IV. eis conventus agere liceret, sub cuius
A C. 381.

Sup. l. XVI. cunque nominis larva, Encratitarum, Apotactitarum, Hydroparastatarum, aut Saccophororum se occultare niterentur.

S. 41.

Erant hæc nomina hæreticorum antiquorum, qui non eo modo, quo Manichæi, omnibus erant inuisi; horum itaque nomina obtendebant, ut odia vulgi vitarent. Encratitas se dicebant, seu continententes, quia Matrimonium damnabant. Hydroparastatas, seu Aquarios, quia aquam solam in Evcharistia adhibebant, omnem usum vini damnantes. Ob puritatem, quam profitebantur, nomen Apotactitarum, seu renuntiantium, & Saccophororum, seu saccos portantium assumebant; sed ipsi omnium harum Sectarum erroribus, & adhuc multo peioribus erant infecti.

L. I. C. Theo. de Apost.

Hæc lex iterum directæ est ad Eutropium Prætorio Orientis Præfectum; ad eundem dirigitur & alia, eodem mense, forte etiam eadem die data, qua Christianis ad Paganos deficientibus potestas testandi adimitur, eorumque testamenta irritantur.

L. 7. C. Theo. de Pag. & ibi. Gothof.

Sub finem ejusdem anni, decimo tertio Calendas Januarii, nempe 21. Dec. primam, quam ab ipso habemus, legem condidit contra Paganos, quippe contra eos a tempore Constantii, & anno 356. nullas invenimus. Hac Theodosii lege Pagani nocte aut die, intentata proscriptiois pœna,

pcena, sacrificare prohibentur. Tunc Sæculum IV. vero necdum templa claudi iussit, & anno sequenti 382. Rescriptum dedit, quo licentiam expresse faciebat, ut in templo celebri Osrhoenis congregari possent, quamvis inessent Idola, hac tamen conditione, ne sacrificia offerrent. Eodem anno legem condidit contra Manichæos, priori longe rigidiorum, qua non tantum illa pcena confirmatur, ne de bonis suis possint disponere, sed etiam pcenam capitis in eos decernit, qui nomine Encratarum, Saccophororum, aut Hydroparastatarum abutuntur, præcipitque Floro Præfecto Prætorii Orientis, ut Inquisitores constituat, qui Manichæos observent. Hic omnium primo nomen Inquisitoris in Hæreticos in legibus invenimus.

A. C. 381.

L.9. C. Theo. de hæc.

Imperator Theodosius, auditis, quæ olim accidissent S. Paulo Episcopo Constantinopolitano, a Philippo Præfecto in suo exilio occiso, corpus ejus Ancyra Constantinopolim referri iussit, & magnifice terræ mandari in Ecclesia maxima, & ornatissima, quam Macedonius, Pauli Adversarius, ædificaverat. Inde hæc Ecclesia S. Pauli nomen traxit, & plerique ex populo, præcipue sceminæ, S. Pauli Apostoli Lipsana ibi quiescere credidere. Excubitores ad custodiam Ecclesiarum, ubi reliquiæ servabantur, aliorumque locorum

Socr. V. c.9.
Sozo. VII. c. 10.
Sup. I. XIII. §. 8.

Hist. Eccles. Tom. IV. Tt corum

Sæculum IV. corum sacrorum erant constituti, qui
 A. C. 381. exemptionibus personalibus Clericorum

gaudebant. Hac super re celebratum
 L. 26. C. Theodosii legem habemus, datam ultimum
 Theod. de E. Martii, anno 381. ad Orientis Comitum
 pisc. & ibi. directam; atque inde conjecturæ locus
 Gothof. est, loca sacra, de quibus mentio fit, illa
 esse, quæ Jerosolymæ, & in reliqua Pala-
 estina visuntur.

§. X.

Concilium Aquilejense.

Sup. XVII. Concilio Constantinopolitano proximo
 §. 4. mum fuit Concilium Aquilejense,
 jussu Gratiani Imperatoris ab initio anni
 379. indictum. Haud plures triginta

duobus, vel tribus Episcopis, plerisque
 Italici in isto Concilio numeramus; alie
 vero Provinciæ, excepta Hispania, Lega-
 tos miserunt, ita ut totius Occidentis
 congregationem non immerito dixeris.

Gesta Conc. Orientis quoque Episcopis venire libe-
 n. 7. ap. Amb. rum erat, si id expedire credidissent.
 ibid. n. 54. 55. S. Valerianus Aquilejensis primo sedit
 Etc. loco, forte quod ætati honor habe-
 retur, & domum suam agendis conver-
 tibus commodaret; at S. Ambrosius ut

Metropolitanus Vicariatus Italiæ, cujus
 Mediolanum caput erat, totum Episco-
 porum cœtum dirigebat. Circa ejusdem
 Sup. XVII. Concilii tempus opus de Spiritu S. ante
 §. 44. annos tres ab Imperatore Gratiano peri-
 tum,